
Juraj Kolarić

HRVATSKI ROTARIJANCI ZA VUKOVAR

„Rotarijanci predstavljaju mini model jednog miroljubivog svijeta koji bi kao primjer mogao služiti svim narodima. Rotarijanci vjeruju da je moguće ostvariti ono za čim svaki čovjek čezne, a to su tolerancija, prijateljstvo i svjetski mir.“ Tim riječima opisao je Paul P. Harris, utemeljitelj rotarijanaca, svrhu i djelovanje velike rotarijanske obitelji. U Statutu Rotary kluba Zagreb, člana kluba Rotary International, kaže se da je svrha Rotarija spremnost na pomaganje u svakodnevnom životu, a ona se ostvaruje na sljedeće načine:

1. Njegovati prijateljstvo i biti od koristi drugima.
2. Slijediti u privatnom i profesionalnom životu visoka etička načela i ostvarivati djelovanje koje ima vrijednost za čitavu zajednicu.
3. Unapređivati odgovornost u privatnom, profesionalnom i javnom životu svih rotarijanaca.
4. Njegovati međusobno razumijevanje i promicati mir među svim narodima na svijetu, ujedinjeni u svjetskoj zajednici stručnjaka udruženih u ideji služenja.¹

1. Služiti drugima

Jednom riječju, ideja i ideal služenja temeljna je odrednica rotarijanaca. Služiti drugima bez osobne koristi nije samo geslo rotarijanaca, već označuje i prsten koji povezuje danas više od milijun rotarijanaca u 28.000 klubova i 160 zemalja svijeta. Toj velikoj obitelji rotarijanaca pripada od 1990. i Hrvatska preko svojega prvog Rotary Cluba Zagreb, utemeljenog odmah nakon što je hrvatski narod u demokratskim izborima izborio slobodnu i nezavisnu Republiku Hrvatsku. Danas obitelj rotarijanaca djeluje i u sljedećim gradovima: Rijeci, Splitu, Varaždinu, Karlovcu, Osijeku, Dubrovniku, Čakovcu, a u formiranju su klubovi u Šibeniku, Zadru i Puli.

Rotarijanci nastoje unijeti red ondje gdje vlada kaos, harmoniju u disharmoniju, prijateljstvo u samoću i nerazumijevanje, zdravlje i sreću ondje gdje postoje nesreća, siromaštvo i bolest, radost gdje vlada žalost, a u mraku žele upaliti svjetlo. Članovi Rotary obitelji nastoje da ljudi svih boja i rasa, raznih religija i vjeroispovijesti, političkih opredjeljenja i svjetonazora, postanu velika i sretna obitelj za čiju se dobrobit isplati raditi i sve žrtvovati. Čovjek i njegovo dobro u središtu je mišljenja i djelovanja rotarijanaca. Zbog toga su rotarijanci za vrijeme agresije na Hrvatsku poduzeli niz humanitarnih i karitativnih akcija u korist djece koja su u Domovinskom ratu ostala bez roditelja, želeći izreći svoju ljubav prema čovjeku u

1 Statut, čl. III., Br. 1, 2, 3, 4.

duhu kršćanske solidarnosti. Iako religijski i politički svjetonazor predstavlja za svakog rotarijanca privatnu stvar, ipak se od rotarijanaca očekuje da budu iskreni rodoljubi i domoljubi i da otvoreno ispovijedaju svoje vjersko uvjerenje.

2. Počelo je 1905.

Rotarijanski pokret rođen je hladnog zimskog dana 23. veljače 1905. kada se Paul Harris, tada mlad odvjetnik, sastao u Chicagu s trojicom svojih prijatelja: Silvesterom Schieleom, trgovcem ugljenom, Gustavom E. Loehrom, rudarskim inženjerom i Hiramom Shoreyjem, krojačem, i utemeljio udrugu poslovnih ljudi povezanih prijateljstvom i spremnošću da jedni drugima pomažu u struci.

Sastanci su se održavali svaki put kod drugog. Počeli su, dakle, rotirati, i tako je nastao naziv – Rotary klub. Svrha načela rotiranja bila je da se članovi što više upoznaju sa sredinama u kojima žive i djeluju. Četvorica utemeljitelja bili su američkoga, njemačkog, švedskog i irskog podrijetla, a pripadali su protestantskoj, rimokatoličkoj i židovskoj vjeroispovijesti. Prvi Rotary Club Chicago imao je 30 članova.² Nova udruga našla je oduševljene pristaše u Americi i u Europi, a zatim i u svim ostalim dijelovima svijeta. Prvi kongres rotarijanaca održan je 1910. u Chicagu u nazočnosti predstavnika 16 klubova. Ideja služenja izražena u geslu „He Profits Most Who Serves Best“ – „Tko služi drugome, najviše koristi sebi“ i „Service Above Self“ – „Služiti bez osobne koristi“, postala je službenim geslom rotarijanaca i potvrđena je na kongresu u Detroitu 1950. godine. Prvi časopis, *The Rotarian*, koji danas povezuje sve rotarijance svijeta, počeo je izlaziti 1911. godine. Tijekom svoje povijesti, Rotary je bio svugdje gdje je trebalo pomoći ljudima. Tako je na osnivačkoj konferenciji Ujedinjenih naroda 1945. sudjelovalo pedesetero rotarijanaca, a u prvih 12 godina djelovanja petorica rotarijanaca bili su glavni tajnici Ujedinjenih naroda. Danas Rotary International pripada jednoj od 42 nevladine humanitarne organizacije koje je priznao UN. Današnji osnovni humanitarni program rotarijanaca za suzbijanje gladi, bolesti i pružanja pomoći iznosi godišnje više od 500 milijuna američkih dolara.

3. Kotač kao simbol

Simbol Rotary klubova predstavlja kotač u pokretu koji simbolizira civilizaciju i neprestano kretanje u izreci starogrčkog filozofa Heraklita – „pantha rhei“, sve je u pokretu.

Rotarijanci su preteče kasnijih velikih sličnih klubova kao što su Kiwanis (1915.), Lions (1917.) i Optimist (1919.). Rotarijanci su postavili temelje i nekim drugim svjetskim organizacijama, na primjer, Društvu za djecu sa smetnjama u razvoju (1922.), danas „Rehabilitation International“ i UNESCO-u. Ideja je nastala na kongresu rotarijanaca 1942. godine u Londonu, kada je predložen osnutak velike međunarodne organizacije za kulturnu i znanstvenu razmjenu.

² *Rotary auf einen Blick*, izd. Rotary International (1987), 4-12.

U želji da stvore bolji svijet, rotarijanci su potaknuli pedagoške i karitativne projekte i međunarodnu razmjenu. Tako su nastale Rotary zaklade, među kojima se ističe ona koja omogućuje razmjenu studenata i njihovo stipendiranje u inozemstvu. Ta zaklada dobila je na važnosti poslije 1928., a osamdesetih godina nazvana „Paul-Harris-Fellow“ omogućila je da se 30.000 mladih kvalificiranih žena i muškaraca, kao stipendisti rotarijanaca i kao „ambasadori dobre volje“, u 130 zemalja svijeta usavršavaju u svojoj struci i svojim zvanjima. Do sada je ta zaklada zbrinula više od 150.000 studenata.

U mnogobrojnim svjetskim programima Rotary Internationala posebno se ističe „3H Program“ (Health, Hunger and Humanity), kojim se nastoji ublažiti glad, poboljšati zdravstvene prilike i unaprijediti socijalni boljitak u svijetu. Tu je nadalje program „Polio Plus“, program koji ima za cilj da se uz suradnju sa sličnim državnim i međunarodnim zdravstvenim organizacijama do 2005., odnosno do stote obljetnice osnutka Rotarija, iskorijeni dječja paraliza u svijetu. Dosad je uz novčanu potporu rotarijanaca više od pola milijarde djece u zemljama u razvoju primilo cjepivo protiv dječje paralize.

Od svog utemeljenja 29. travnja 1990. Rotary Club Zagreb ostvario je brojne socijalne programe. Članovi Rotary Cluba bili su angažirani u prikupljanju i organiziranju pomoći u hrani, odjeći, obući, lijekovima, higijenskim potrepštinama, medicinskim uređajima i vozilima. Prikupili su pomoć za opremu bolnica u Osijeku, Zagrebu, Varaždinu, Karlovcu, Rijeci, Sisku; opskrbljivali su prognanike i izbjeglice. Rotarijanci su bili na Bijelom putu, u konvoju „Libertas“ za Dubrovnik, u bolnici u Novoj Bili. Prikupljali su novčanu pomoć i stipendije za djecu rotarijanaca iz Njemačke, Italije i Francuske. Redovno šalju u SAD prosječno desetero djece godišnje u završni razred srednje škole, organiziraju ljetovanja za djecu po ljetnim kampovima u Europi. Suorganizirali su likovnu izložbu „Srce usred svijeta“ s Muzejsko-galerijskim prostorima i gospodinom Emilom Robertom Tanayem. Potpomogli su solistički koncert mlade pijanistice Martine Filjak, sufinancirali su putovanje violončelistice Monike Leskovar u Japan na natjecanje „Čajkovski“ i sl. Za prognanike iz Vukovara rotarijanci su u Muzeju Mimara u Zagrebu travnja 1992. organizirali cjelodnevni program sa svetom misom i darovima.

4. Njegovanje prijateljstva i širenje istine o Hrvatskoj

Značajan dio aktivnosti hrvatskih rotarijanaca bio je doprinos širenju istine o ratu u Hrvatskoj, o tome tko je žrtva, a tko agresor, u stvaranju prijatelja diljem svijeta. Na primjer, velški su rotarijanci organizirali tijekom agresije na Hrvatsku osam konvoja u kojima je prosječno bilo najmanje 25 vozila kojima su u Hrvatsku dopremili razne robe i opreme vrijedne više od tri milijuna funti. Sveukupno, kroz tu aktivnost zagrebačkih i hrvatskih rotarijanaca prikupljeno je robe i opreme vrijedne više od deset milijuna njemačkih maraka.

Posebnu radost hrvatskim rotarijancima čini ostvarenje projekta dopreme i raspodjele dvije stotine glasovira koje je Veleposlanstvo Japana poklonilo Hrvatskoj. Rotary klubovi iz Hrvatske kao svoj zajednički projekt prikupljaju sredstva za plaćanje prijevoznih troškova i raspodjelu poklonjenih glasovira cijeloj Hrvatskoj.

U središtu zanimanja rotarijanaca nalazi se čovjek, posebno djeca, koja znače budućnost svakog naroda i služenje onima kojima je pomoć potrebna. U tom kontekstu rad s ljudima znači u prvom redu rad za ljude. Sada Rotary Club Zagreb, pored ostalih svojih karitativnih i humanitarnih djelatnosti, kao dio svojega socijalnog programa prikuplja sredstva u suradnji sa svjetskim Rotary klubovima za kupnju medicinskih uređaja. Tako je za Dječju bolnicu u Zagrebu i Centar za plućne bolesti prikupio 12.500 dolara za nabavu uređaja, a s austrijskim i njemačkim Rotary klubovima za kupnju laserskog kirurškog noža za Očnu kliniku Bolnice „Sestara milosrdnica“ u Zagrebu i darovao sredstva u vrijednosti od približno 50.000 njemačkih maraka.

Uz Rotary Club Zagreb od 27. travnja 1992. djeluje i klub INNER WHEEL kao organizacija supruga rotarijanaca, a od 1995. i ROTARACT, organizacija mladih uključena u realizaciju istoga rotarijanskog programa. Članovi kluba mogu postati samo karakterne i ugledne osobe iz poslovnog ili profesionalnog života. U aktivno članstvo može se birati jedan predstavnik profesionalnog razreda, osim u profesionalnom razredu religije, sredstava javnog priopćavanja i diplomacije. Članovi mogu postati akademski naobražene osobe sa znanjem najmanje jednoga svjetskog jezika. Članovi jednog Rotary kluba, koji redovito može imati od 25 do 50 članova, sastaju se jedanput na tjedan, obično u nekom od elitnih hotela. Nakon stručnog predavanja o nekom od aktualnih problema, slijedi prijateljsko druženje kao izričaj stolnog zajedništva. Članarina je relativno visoka, a i večera četiri puta na mjesec nije mala investicija. Predsjednici se mijenjaju svake godine, a nalaze se na čelu Upravnog odbora koji vodi sve poslove pojedinog Rotary kluba.

Specifičnost Rotary kluba Zagreb sastoji se u tome što se izborio za državnost Hrvatske u njezinim dramatičnim povijesnim okolnostima. Pravilo je, naime, da u svakoj zemlji prvi Rotary klub bude registriran u glavnom gradu i uz suglasnost mjerodavne vlade. Međutim, Zagreb i Ljubljana izborili su se za taj status prije međunarodnog priznanja svojih država. Tako je Rotary Club Zagreb bio utemeljen 29. travnja 1990., godinu dana prije međunarodnog priznanja Republike Hrvatske, čime je Zagrebu međunarodno bio priznat, među rotarijancima, status glavnoga grada međusobno priznate države.³ Hrvatski Rotary klubovi pripadaju 1910. Distriktu, koji obuhvaća istočnu Austriju, Sloveniju i Mađarsku. Pripadnost tom distriktu osigurava hrvatskim rotarijancima kontrolu pri osnivanju novih klubova u državama koje graniče s Hrvatskom. Rotary klubovi su načelno muški klubovi, ali zahvaljujući pravilima, u novije vrijeme i žene su članovi klubova.

5. Odnos Katoličke crkve prema rotarijancima

Obnovom djelovanja rotarijanaca u Hrvatskoj postavilo se pitanje u nekim crkvenim krugovima smiju li svećenici postati članovima Rotary klubova. Budući da je među rotarijancima diljem svijeta mnogo svećenika, crkvenih dostojanstvenika i prelata, a suradnja s crkvenim karitativnim i humanitarnim organizacijama

3 Prva konstituirajuća sjednica višestranačkog Hrvatskoga sabora održana je 30. svibnja 1990.

postala je ne samo djelotvorna nego i tradicionalna, takva su pitanja izazvala među hrvatskim rotarijancima iznenađenje. Neki biskupi zabranili su svojim svećenicima učlanjivanje u Rotary klubove tvrdeći da crkveno pravo zabranjuje klericima takvo članstvo. O čemu se radi i tko je u pravu?

Činjenica je da je Crkveni zakonik iz 1917. zabranjivao članstvo klericima u društvima (*societates*) koja su od Katoličke crkve bila izričito zabranjena, a među njima se poimence spominje *masonica secta*, masoni ili slobodni zidari (Can. 1240, 1°), kao i oni, na primjer, koji se iza smrti daju kremirati (Can. 1240, 5°). O rotarijancima nije nigdje bilo spomena.

Međutim, u uzavreloj političkoj situaciji u Italiji i uz pojavu raznih tajnih društava kojima je ta zemlja uvijek obilovala, kao i u prijetećoj opasnosti od fašizma i komunizma, bilo je Kongregaciji sv. Oficija postavljeno pitanje: „Smiju li katolici biti članovi društva koje se naziva Rotary klub?“ Na sjednici održanoj 20. prosinca 1950. na taj upit odgovorio je sv. Oficij sljedeće: „Klerici se ne smiju učlanjivati u društva Rotary Club ili u slična društva, a laici se upozoravaju da se pridržavaju odredbe kanona 684 C. I C.“ Taj kanon glasi: „Pohvaljuju se laici koji se učlanjuju u društva utemeljena ili barem preporučena od Crkve. Neka se čuvaju od društava tajnih, otuđenih, buntovničkih, sumnjivih ili onih koja se otimlju kontroli Crkve“. Očito da rotarijanci, po svojoj svrsi i djelovanju, nisu mogli biti ubrojani u spomenuta društva. Ipak, zbog gore navedenih razloga, kao i zbog nepoznavanja rotarijanske ideje, donijela je takvu odluku, a katoličke svećenike udaljila od sudjelovanja u djelovanju rotarijanaca. Tu odluku Kongregacije sv. Oficija papa Pio XII. odobrio je 26. prosinca 1950., a na snagu je stupila njezinim publiciranjem 11. siječnja 1951.⁴

Zanimljivo je pripomenuti da je na konzistorijalnoj sjednici Kongregacije sv. Oficija 1929. bilo odlučeno da ordinariji ne dopuštaju („non expedit“) klericima učlanjenje u Rotary klubove.⁵ Sveti Oficij, kao što smo već naveli, potvrdio je tu odluku 1951.⁶

Vremena se očito mijenjaju, a Crkva, u svojem povijesnom razvoju, može reinterpretirati neke svoje odluke. Tako je papa Ivan Pavao II. reinterpretirao poznati slučaj Galilea Galileija. U tom kontekstu možemo gledati i razmišljanje pape Pavla VI. (1963. – 1978.), koji je u nagovoru članovima Rotary klubova Italije izjavio da se „suzdržanost“ Crkve prema Rotary klubovima temeljila na strahu da bi mogli biti prožeti lažnim ideologijama ili sami sebe smatrati jedinim dostatnim vodičem u životu, isključujući kršćanski svjetonazor.⁷

U međuvremenu je Kongregacija za nauk vjere odredila 1973. da „biskupske konferencije imaju ovlast od Apostolske Stolice dopustiti upis klerika u Rotary

4 *Suprema sacra Congregatio S. Officii* (11. I. 1951.), 91.

5 *Canon Law Digest*, vol 1 (Milwaukee-New York, 1934. – 1969.), 617. Dosadašnje publikacije Canon Law Digesta, izd. T. Bouscaren i J. O'Connor, vol. 1-6, Milwaukee-New York: The Bruce Publishing Co., 1934.-1969., vol. 7-9 and supplements, Chicago: Canon Law Digest (1975.).

6 Nav. dj., vol. 3, 284.

7 Nav. dj., vol. 6, 511. Zanimljivo je i znakovito da papa Pavao VI. govori o „suzdržanosti“, a ne o „osudi“ ili „zabrani“.

klubove“, ali ne i masonske organizacije.⁸ Tu odluku potvrdila je ista kongregacija 1974. godine: „Zabrana ostaje u svakom slučaju za klerike i redovnike kao i za članove sekularnih instituta što se tiče pristupanja bilo kakvom masonskom udruženju“.⁹

Ipak, nepravda prema rotarijancima je ispravljena objavljivanjem novog Zakonika kanonskog prava 1983., gdje se u kontekstu govora o pravu klerika na udruživanje upozorava klerike da se suzdrže od osnivanja društava ili sudjelovanja u onim društvima kojih se svrha ili djelovanje ne može uskladiti s obvezama kleričkog staleža ili koja mogu ometati obavljanje zadaće koju im je povjerila crkvena vlast (kan. 287., § 3).¹⁰ Budući da su klerici dužni nastojati da se među ljudima čuvaju mir i sloga utemeljeni na pravdi, zabranjuje im se aktivno sudjelovanje u političkim strankama i u upravi sindikalnih društava (kan. 278., § 1, 2).¹¹ Svrha, narav i djelovanje rotarijanaca ne samo što se mogu „uskладiti s obvezama vlastitim kleričkom staležu“, već Statut Rotary klubova doista podupire djelotvornu ljubav prema bližnjemu. Osim toga, rotarijanci nisu ni politička stranka, ni sindikalno društvo.

Papa Ivan Pavao II. primio je više puta rotarijance u audijenciju pohvaljujući njihovu zauzetost za potrebe bližnjega i za ljubav prema siromašnima i progonjenima. Tako je nekoliko puta primio i pohvalio rotarijanca i uglednog župnika u Essenu, vlč. Karla Balkenhola i članove Rotary kluba Lüdenscheid-Mark, čiji je član spomenuti župnik, zbog nesebične pomoći bivšim komunističkim zemljama Istočne Europe. Takav susret između svećenika rotarijanca i pape Ivana Pavla II. dogodio se do 1995. već četvrti put zaredom.¹²

O djelovanju Rotary kluba Zagreb i ostalih Rotary klubova u Hrvatskoj, naša javnost nije dovoljno informirana. Možda su za takvo stanje „krivi“ i sami rotarijanci, koji više rade za dobro drugih, a manje o tome govore, prema biblijskoj izreci: „Neka ti ne zna lijeva što čini desnica“ (Mt 6, 3). Neke smeta činjenica što među rotarijancima ima političkih i desničara i lijevičara. Ali, rotarijancima nitko ne može osporiti njihovo opredjeljenje za kršćanska načela i dosljedno zauzimanje za bližnjega, za toleranciju, prijateljstvo i mir u svijetu.¹³

8 *Canon Law Digest*, vol. 8 (Chicago, 1975.), 456.

9 Nav. dj., vol. 8 (1211).

10 Novi Zakonik kanonskog prava u kan. 1374 općenito zabranjuje članstvo u „društvu koje rovari protiv Crkve“, ali poimence ne spominje nijednu takvu organizaciju. Usp. *The Code of Canon Law. A text and Commentary*, Paulist Press (New York, 1958.), 213.

11 Usp. *Zakonik kanonskog prava*, izd. Glas Koncila (Zagreb, 1988.).

Kan. 278 § – 1. Svjetovni klerici imaju pravo udruživati se s drugima da bi postigli ciljeve koji odgovaraju kleričkom staležu.

§ 2. Neka svjetovni klerici posebno cijene osobito ona društva koja, statutima pregledanim od mjerodavnih vlasti, prikladnim i primjerenom potvrđenim uređenjem života i bratskom pomoću podupiru njihovu svetost u vršenju službe i pomažu jedinstvo klerika međusobno i s vlastitim biskupom.

§ 3. Neka se klerici uzdrže od osnivanja društva ili sudjelovanja u onima čija se svrha ili djelovanje ne može uskladiti s obvezama vlastitim kleričkom staležu ili koja mogu ometati marljivo obavljanje zadaće koju im je povjerila mjerodavna crkvena vlast.

Kan. 278 – § 1. Neka klerici uvijek nastoje da se među ljudima što više čuvaju mir i sloga utemeljeni na pravdi.

12 *Der Rotarier* 5 (Hamburg, 1995.), 8, službeni list za njemačke i austrijske rotarijance za distrikte 1800. do 1930. Rotary International.

13 Zagrebački nadbiskup i kardinal Franjo Kuharić boravio je 1. prosinca 1995. u Luceri, talijanskom

6. Zagrebački rotarijanci za Vukovar

Kako se čovjek i njegovo dobro nalazi u središtu mišljenja i djelovanja rotarijanaca, rotarijanci su za vrijeme agresije na Hrvatsku poduzeli niz humanitarnih i karitativnih akcija u korist djece koja su u Domovinskom ratu ostala bez roditelja, želeći tako pokazati svoju ljubav prema čovjeku u duhu kršćanske solidarnosti. Iako je religijski i politički svjetonazor osobna stvar svakog rotarijanca, ipak se od rotarijanaca očekuje da budu iskreni rodoljubi i domoljubi.

U vrijeme agresije na Hrvatsku, zagrebački rotarijanci su posebice pokazali svoju brigu za prognanike i izbjeglice iz Vukovara. Ta briga za Vukovar očitovala se u dva velika programa: prvo, program za prognanike i izbjeglice smještene u Hotelu „Panorama“ u Zagrebu; drugo, izgradnji „SOS – dječjeg vrtića Hermann Gmeiner–Vukovar“.

Msgr. Kolarić predvodi svetu misu za prognane Vukovarce na Cvjetnicu

Rotarijanci su željeli ublažiti gubitak obiteljskih ognjišta mnogobrojnim izbjeglicama i prognanicima iz Vukovara smještenim u zagrebačkom hotelu i zajedno s njima proslaviti blagdan Cvjetnice. Program sa svetom misom u Muzejskom centru „Mimara“ u 11 sati bio je brižljivo i s mnogo ljubavi pripravljen, a za obilan objed i darove 70-ero djece pobrinule su se supruge rotarijanaca. Svetu misu u obnovljenom prostoru kapele u „Mimari“ služio je i kod mise propovijedao „rotarijanski kapelan“ i prodekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Zagrebu, prof. dr. Juraj Kolarić. Nakon mise, razgledavanja izložbe organizirane pod nazivom „Hrvatski vojnik“ i „Križni put“ i prikazivanja filma te objeda za sve Vukovarce, bila je za djecu iz Vukovara ulicama Zagreba organizirana vožnja vlakom. Navečer su Zagrebački solisti pod vodstvom Tonka Ninića Vukovarcima podarili nezaboravan koncert.

gradiću u kojem se nalazi grob hrvatskog blaženika i zagrebačkog biskupa Augustina Kažotića. Tom je zgodom blagoslovio obnovljeno poprsje bl. Kažotića iz XVI. stoljeća, koje je 1983. bilo oštećeno. Obnovu spomenika omogućili su članovi Rotary kluba, a predsjednik Rotary kluba Giuseppe Trincucci pozdravio je zagrebačkog nadbiskupa istaknuvši pomoć rotarijanaca najpotrebnijima u Hrvatskoj. Usp. *Glas Koncila*, br. 49 (1121), 10. XII. 1995., 1, 4.

Prognani Vukovarci na Cvjetnici u Mimari

Druga akcija koju su zagrebački rotarijanci posvetili Vukovaru i Vukovarcima bio je „Božićni Rotary koncert za djecu Vukovara – tri soprana“, održan 21. prosinca 1998. godine u koncertnoj dvorani „Vatroslav Lisinski“ u Zagrebu s nastupom Amelie Felle, sopranistice i solistice milanske Scale, Lise Houben, sopranistice iz Nizozemske, Szusze Kalocsai, sopranistice i prvakinje Budimpeštanske opere te Zbora i Simfonijskog orkestra HRT-a pod ravnanjem maestra Tiziana Severinija, dirigenta milanske Scale. Taj koncert, koji se dugo pripremao, uključivao je mnogo sponzora, a prihod je bio namijenjen sufinanciranju izgradnje „SOS – dječjeg vrtića Herman Gmeiner“ u Vukovaru. Bilo je predviđeno da će objekt koštati 15 milijuna kuna te da će biti sagrađen tijekom 1999. godine. Projekt „SOS – Kindergarten and Social Centre“ projektirao je arhitekt Vanja Čiča.

Napominjemo da je međunarodnu udrugu SOS Kinderdorf International, koja skrbi o napuštenoj djeci i djeci bez roditelja, osnovao Herman Gmeiner 1949., a danas vodi brigu o 160.000 djece smještene u 360 SOS dječjih sela diljem svijeta. Udruga SOS Dječje selo postoji u Hrvatskoj od 1992. godine. Prvo je bilo sagrađeno 1993. u Lekeniku kraj Zagreba, u kojem živi 96-ero djece, a drugo u Ladimirovcima 1995., u kojem je tada živjelo 100, uglavnom ratom traumatizirane djece bez roditelja.

Značajan dio aktivnosti hrvatskih i zagrebačkih rotarijanaca bio je usmjeren i širenju istine o ratu u Hrvatskoj, o tome tko je žrtva a tko agresor i sklapanju prijateljstava diljem svijeta. Tako su rotarijanci iz Walesa preko zagrebačkih rotarijanaca organizirali tijekom agresije na Hrvatsku osam konvoja u kojima je bilo prosječno 25 vozila kojima je Hrvatskoj dopremljeno robe i opreme u vrijednosti većoj od tri milijuna funti.

Specifičnost zagrebačkih rotarijanaca očituje se u činjenici što su se izborili za registraciju u dramatičnim povijesnim ratnim okolnostima u kojima se našla Hrvatska. Postoji, naime, pravilo da u svakoj zemlji prvi Rotary Club može biti registriran samo u glavnom gradu te države i uz suglasnost mjerodavne vlade. Tako je Rotary Club Zagreb, utemeljen 29. travnja 1991., godinu dana prije međunarodnog priznanja Republike Hrvatske.